

РЕШЕНИЕ

№ 1775

гр. София, 15.03.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 37 състав,
в публично заседание на 28.02.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Славина Влатова

при участието на секретаря Силвиана Шишкова, като разгледа дело номер **10705** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от АПК във връзка с чл. 215 от ЗУТ.

Производството е образувано по жалба на Н. И. Г. и Е. И. Г. и двамата от [населено място] срещу Заповед № ДК – 19 - С – 529 от 21.10.2011г. на Началника на сектор „С.” при РДНСК югозападен район, с която последният забранява ползването на неприетия по установения ред строеж „Жилищна сграда”, находяща се в ПИ № 195, кв. 5в, м. „Д.” по плана на [населено място], СО – район „П.”, с административен адрес [населено място], [улица], собственост на жалбоподателите.

В жалбата си жалбоподателите твърдят, че оспорената заповед е незаконосъобразна. Твърдят, че сградата е построена законно със съответни строителни книжа, както и че е законно присъединена със съответни договори за предоставяне на електричество и водоснабдяване. Твърдят, че са предприели всички действия по въвеждане на сградата в експлоатация, но по независещи от тях причини това не е все още направено. Твърдят, че с влизане в сила на заповедта ще се застраши тяхното съществуване, тъй като живеят постоянно в сградата, предмет на оспорената заповед и са с влошено здравословно състояние. Искат оспорената заповед да бъде отменена. Претендират разноски.

Ответникът Началникът на Регионален отдел „Национален строителен контрол” С. при РДНСК Югозападен район в качеството му на правопреемник на Началника на сектор С. на РДНСК Югозападен район, издател на заповедта, чрез процесуалния си представител юрк. П. изразява становище за неоснователност на жалбата и

законосъобразност на оспорената заповед. Твърди, че по делото безспорно е установен строеж, който не е въведен в експлоатация по правилата на ЗУТ, поради и което законосъобразно е издадена оспорената заповед. Иска жалбата да бъде отхвърлена. Претендира разноски.

По делото не са представени доказателства за това кога жалбоподателите са уведомени за оспорената заповед, което е в тежест на административния орган и във връзка с твърдението в жалбата, че жалбоподателите са уведомени за оспорената заповед на 03.11.2011г., а жалбата е подадена на 10.11.2011г. съдът приема, че жалбата е подадена в срок, от страни – адресати на акта, срещу акт, който подлежи на съдебен контрол. Във връзка с изложеното дотук съдът счита, че жалбата е процесуално допустима.

Административният съд С. – град, II Отделение, 37 – ми състав, обсъди събраните по делото доказателства във връзка с доводите на страните и приема за установено следното:

Жалбоподателите в настоящото производство са съсобственици по силата на нотариален акт № 14, том LLXIV, дело № 29368/1993г. на следния недвижим имот, а именно: дворно място с площ 750 кв.м., представляващо реална част от имот пл. № 1764, к.л. Г – 12 – 3 – А, м. Д., [населено място], който съгласно скица копие от неodobрен кадастрален план е с площ от 1210 кв.м..

В посоченото дворно място жалбоподателите в това производство са построили жилищна сграда въз основа на разрешение за строеж № 0432 от 19.05.1995г., издадено одобрени въз основа на него строителни книжа. Разрешението за строеж е издадено за жилищна сграда в имот пл. № 1764, к.л. Г – 12 – 3 – А.

Служители на СО – район „П.“ са направили проверка и са съставили констативен акт № 3200 - 240 от 28.07.2011г., с който е констатирано, че от жалбоподателите имат изградена двуетажна жилищна сграда изпълнена в стръмен терен със ЗП 74 кв.м. и Р. 248 кв.м. с монолитна стоманобетонна конструкция с въртушни и външни тухлени стени и с дървена четирикатна покривна конструкция и захранена с ток и вода. Констатирано е, че сградата се ползва без да е въведена в експлоатация по законоустановения ред.

Въз основа на констативния акт е издадена оспорената в настоящото производство Заповед № ДК – 19 - С – 529 от 21.10.2011г. на Началника на сектор „С.“ при РДНСК югозападен район, с която последният забранява ползването на неприетия по установения ред строеж „Двуетажна жилищна сграда“, находяща се в ПИ № 195, кв. 5в, м. „Д.“ по плана на [населено място], СО – район „П.“, с административен адрес [населено място], [улица], собственост на жалбоподателите.

Разгледана по същество жалбата е основателна по съображенията изложени по - долу. Съобразно задължението на съда по чл. 168 ал. 1 от АПК настоящият състав, счита, че следва да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК.

В тази връзка настоящият състав установи, че оспорената заповед е издадена от компетентен орган в рамките на предоставените му правомощия във връзка с представена по делото заповед № РД – 13 – 447 от 01.11.2010г. на Началника на ДНСК и във връзка със Заповед № РД – 13 – 217 от 07.09.2011г. на Началника на ДНСК. Оспорената заповед е издадена при спазване на установената от закона форма, но при извършени съществени нарушения на административно производствените правила. Настоящият състав намира и, че оспорената заповед е издадена в

несъответствие с материално правни разпоредби, по съображения изложени по - долу.

Видно от представените по делото доказателства настоящият състав приема, че сградата, предмет на оспорената заповед е изградена през 1995г. въз основа на издадени одобрени строителни книжа и издадено разрешение за строеж.

В мотивите на оспорената заповед е прието, че процесният строеж се използва без да е въведен в експлоатация по предвидения за това ред в несъответствие с разпоредбата на чл. 178, ал. 5 ЗУТ (стар), но действала към момента на издаване на оспорената заповед, и че същият е захранен с ел. енергия и вода.

Безспорно от доказателствата по делото се установява, че изградената постройка не е строеж шеста категория, а именно не представлява временна постройка от посочените в чл. 54 ал. 1 или 4 от ЗУТ, както и не е постройка от изброените по чл. 147 от ЗУТ. В тази връзка от представените по делото доказателства е видно, че изградената постройка представлява строеж от пета категория съгласно чл. 137 от ЗУТ. С констативния акт е установено, че строежът не е въведен в експлоатация от компетентните органи.

Забраната за ползване по реда на чл. 178, ал. 5 (стар) във вр. с ал. 1 ЗУТ е допустима тогава, когато строежът не е въведен в експлоатация по предвидения в закона ред и се използва. Проведеното административно производство е установило, че обекта предмет на оспорената заповед не е въведен в експлоатация по предвидения за това ред, а именно реда действал към момента на постоянването му по З. и Наредба № 6 от 15.03.1993г. По отношение на сегашния ред по ЗУТ видно от събраните по делото доказателства е, че жалбоподателите са предприели действия по въвеждането на обекта в експлоатация, които са почти финализирани, но все още не е издадено разрешение за ползване на обекта, както и не е било налице такова към момента на издаване на оспорената заповед, като това не е спорно от страните.

Съдът следва да отбележи, че в съдебното – административно производство съдът следи само за законосъобразността на оспорения акт, а именно за съответствието му със закона. В тази връзка следва да се посочи, че възраженията на жалбоподателите в жалбата, че сградата е построена законно и със забраната за ползване ще се застраши тяхното съществуване са неотнормисими към това производство.

На следващо място обаче настоящият състав намира, че оспорената заповед е издадена и при допуснати съществени нарушения на административно производствените правила, а именно чл. 35 и чл. 36 от АПК. Административният орган не е събрал и не е обсъдил всички относими към случая доказателства. Това е така, тъй като видно от представените по делото доказателства – нотариален акт за собственост на имот на жалбоподателите, скици за него, както и решения на СРС и СГС по разрешен спор за собственост – иск по чл. 108 от ЗС със съседни жалбоподателите са собственици на имот пл. № 1764 от к.л. Г – 12 – 3 – А с площ от 750 кв.м. В мотивите на оспорената заповед също е посочено, че жалбоподателите са собственици на така описания имот и съответно притежават жилищна сграда със ЗП 74 кв.м. и Р. 24 кв.м. в него. В диспозитива на оспорената заповед обаче е посочено, че се забранява ползването на неприетия по установения ред строеж „жилищна сграда”, намираща се в ПИ № 195 от кв. 5в, м. „Д.” по плана на [населено място]. За такъв имот – жилищна сграда в ПИ № 195 не се говори никъде в административната преписка, нито пък в констативния акт въз основа на който е издадена оспорената заповед. Не са събрани на фазата на административното производство, нито пък са

представени пред настоящата инстанция, нито пък се твърди идентичност на имотите ПИ № 195 и пл. № 1764. Във връзка с това съдът намира, че между мотивната част на оспорената заповед и диспозитива на същата има съществено противоречие, което води до неяснота и съответно до липса на изпълнил диспозитив на заповедта. Това пък от своя страна е съществено нарушение на административно производствените правила. Това е така, тъй като не е ясно при влизане в сила на заповедта в кой имот следва да бъде извършено изпълнение и съответно да се забрани ползването на сградата – тази в ПИ № 195 или тази в имот пл. № 1764. В този случай е налице, предвид това, че от доказателствата се установява, че жалбоподателите са собственици на имот пл. № 1764, да бъде изпълнено върху друг имот – ПИ № 195, за който пък няма установено наличието на обект невъведен в експлоатация.

На последно място разпоредбата на чл. 142 ал. 1 от АПК предвижда, че законсъобразността на оспорения акт следва да се преценява към момента на издаването му. Съществува обаче и изключението по ал. 2 от посочената разпоредба, което пък предвижда, че установяването на нови факти от значение на акта се преценява към момента на приключване на устните състезания. В конкретния случай следва да се отбележи наличието на нов § 127 ал. 1 от ДР на ЗИД на ЗУТ в сила от 26.11.2012г., според който строежите изградени до 31.03.2001г., които са търпими не подлежат на забрана за ползване. Строежът на жалбоподателите попада в тази хипотеза, тъй като е изграден с редовно разрешение за строеж, т.е. е търпим и съответно е изграден 1995г., т.е. попада във времевото ограничение. Макар и в конкретния случай да не е приложима тази разпоредба, тъй като тя действа занапред, а преценката за законсъобразността на акта се прави към момента и съобразно разпоредбите действали към издаването му, съдът намира, че следва да отчете и волята, макар и последваща на законодателя, за това че не следва да подлежат на забрана за ползване търпимите строежи, изградени до 31.03.2010г.

Във връзка с всичко изложено настоящият състав намира, че Заповед № ДК – 19 - С – 529 от 21.10.2011г. на Началника на сектор „С.” при РДНСК югозападен район, с която последният забранява ползването на неприетия по установения ред строеж „Жилищна сграда”, находяща се в ПИ № 195, кв. 5в, м. „Д.” по плана на [населено място], СО – район „П.”, с административен адрес [населено място], [улица], е незаконсъобразна, издадена при допуснати съществени нарушения на административно производствените правила и като такава следва да бъде отменена.

Предвид изхода на спора и на основание чл. 143 ал. 1 от АПК съдът намира за основателно искането на жалбоподателите за присъждане на разноски и неоснователно искането на ответника в тази връзка.

Воден от горното и на основание чл. 172 ал. 2 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Заповед № ДК – 19 - С – 529 от 21.10.2011г. на Началника на сектор „С.” при РДНСК югозападен район, с която последният забранява ползването на неприетия по установения ред строеж „Жилищна сграда”, находяща се в ПИ № 195, кв. 5в, м. „Д.” по плана на [населено място], СО – район „П.”, с административен адрес [населено място], [улица], собственост на жалбоподателите Н. И. Г. и Е. И. Г. и двамата от [населено място].

ОСЪЖДА РДНСК югозападен район да заплати на Н. И. Г. и Е. И. Г. и двамата от [населено място] сума в размер на 320 (триста и двадесет) лева, разноси за тази инстанция.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: